

Inima mea
TE CAUTĂ

Aprecieri pentru această carte

Becky Wade aduce la viață personaje pe care cititorii le vor îndrăgi.

— LISA WINGATE, autoare națională multipremiată

Îmi place să descopăr autori noi, iar Becky Wade este cu siguranță o autoare demnă de atenție. Romanul ei de debut oferă o poveste de iubire, umor și multă emoție. Combinația perfectă pentru o seară petrecută alături de cartea ta.

— DEANNE GIST, autoare multipremiată

Autoarea este o povestitoare excepțională. Scrie cu înțelepciune, creativitate și dexteritatea unui scriitor experimentat.

— RT BOOK REVIEWS

Fanii poveștilor de ficțiune motivațională pot pătrunde în lumea familiei Porter în orice moment și se pot bucura de poveștile de suflet ale lui Becky.

— BOOKLIST, o publicație American Library Association

Seria: Familia Porter

Inima mea îți aparține

Inima mea te caută

Inima mea pereche

Inima mea luptă pentru tine

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WADE, BECKY

Inima mea te caută / Becky Wade. – Oradea: Scriptum, 2020

ISBN 978-606-031-050-1

Inima mea
TE CAUTĂ

SERIA FAMILIA PORTER

ROMAN

BECKY WADE

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U. S. A. under the title
Meant to Be Mine
by Becky Wade
© 2014 by Rebecca Wade
Published by Bethany House Publishers
11400 Hampshire Avenue South
Bloomington, Minnesota 55438
www.bethanyhouse.com
Bethany House Publishers is a division of
Baker Publishing Group, Grand Rapids, Michigan
Printed in the United States of America

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul
Inima mea te caută
de Becky Wade

© 2020 Editura Scriptum®
str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea – Bihor
Tel./Fax/Robot: 0259-457. 428
E-mail: scriptum@scriptum.ro
Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.
Prima ediție în limba română.

Acest roman este o ficțiune.
Anumite nume, personaje, locuri și întâmplări sunt produsul imaginației autoarei.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-050-1

Tiparul executat în U. E.

PENTRU SARAH LONG

*Cum aş putea să-ţi mulţumesc îndeajuns pentru prietenia,
priceperea şi sprijinul pe care mi le-ai acordat?
A fost o bucurie şi o onoare să lucrez împreună cu tine
la cărţile mele.*

De o sută de ori, mulţumesc!

*Nu cred că a fost o coincidenţă faptul că manuscrisul meu
a ajuns printre e-mailurile tale.
Tu ai fost menită să-mi fii editoare.*

Scurtă prezentare a seriei

*F*amilia Porter, de Becky Wade, este o serie de patru romane contemporane de dragoste, care se constituie ca un adevărat testament al iubirii. Fiecare volum se concentrează în jurul unui membru al familiei Porter, fiecare cu propria sa poveste tulburătoare de viață. Când vine vorba despre povești de dragoste complicate, alegeri dificile între „rațiune și simțire“, nimic nu e ușor. Nici în viață și nici în poveștile din paginile scrise. Becky Wade ne propune o serie de patru cărți ale căror povești de dragoste aparent imposibile te vor purta pe un drum în care călătoriile personajelor prin propriile emoții și confruntări sunt cât se poate de reale și de vii.

Toate titlurile seriei au obținut premii literare importante, aprecieri din partea criticilor literari și mai ales aprecierea cititorilor.

INIMA MEA ÎȚI APARTINE

Megan Cole și Bo Porter nu aveau cum fi mai diferiți unul de celălalt. Ea este moștenitoarea unei mari averi, el este un simplu

BECKY WADE

administrator de fermă și angajatul ei. Și totuși, de îndată ce se întâlnesc, între cei doi se aprinde o scânteie.

De la moartea tatălui ei, Meg a devenit acționarul majoritar al companiei petroliere și venirea ei la conducere a survenit cu o serie de concedieri, deoarece nu putea să gestioneze atât de mulți angajați. Cu toate acestea, lucrurile stau puțin diferit cu Bo, astfel că Meg îi dă un termen de șase luni înainte de închiderea fermei. Va fi acest timp suficient pentru a-i dovedi valoarea fermei și că el merită încrederea ei?

INIMA MEA TE CAUTĂ

Celia avusese încă din vremea liceului o atracție specială față de Ty, apoi, în facultate, până ce povestea lor nebună de iubire i-a dus în fața celei mai apropiate capele de nunți din Las Vegas. În dimineața zilei următoare însă s-au trezit cu un certificat de căsătorie și o doză rece de realitate. Celia era pregătită să fie soția lui Ty, dar el nu era pregătit să devină soțul nimănui.

Vreme de cinci ani, Celia a încercat să-și înăbușe orice vis cu privire la ea însăși pentru a reuși să-și crească fetița. Ty, în schimb, a căutat să-și împlinească toate țelurile, sau cel puțin așa crezuse până ce a ajuns să privească din nou în ochii femeii pe care n-a putut s-o uite niciodată și a copilei de existența căreia nu știuse până acum.

Cât de mult va fi dispus Ty să sacrifice de această dată pentru ca visurile Celinei să devină realitate și pentru a-i demonstra că noaptea aceea în care și-au unit destinele poate deveni o poveste de iubire „până când moartea îi va despărți“?

INIMA MEA PERECHE

Fostul ofițer de Marină Jake Porter are cicatrici mult mai adânci decât cea care îi marchează chipul. Se luptă cu sindromul de stres

Inima mea te caută

posttraumatic, trăiește o viață solitară și evită orice relație pe cât posibil. Asta până când o reîntâlnește pe Lyndie James, prietena lui din copilărie, care se întoarce acasă în Holley, Texas. Lyndie ajunge să lucreze la fermă, iar Jake îi încredințează în grijă unul dintre caii în care el își pusese mari speranțe, dar fără prea mult succes.

Jake și Lyndie au personalități total diferite, dar legătura dintre ei este evidentă. Împotriva voinței lui, Jake este cucerit de personalitatea sclipitoare și optimistă a lui Lyndie, iar zidurile pe care el le-a construit în jurul inimii încep încet-încet să se surpe. O sclipire de speranță se ivise în inima lui, dar temerile și regretele nu-i dau pace. Va putea vreodată Jake să o iubească pe Lyndie așa cum merită sau inima lui este prea zdrobită pentru a mai putea fi alinată?

INIMA MEA LUPTĂ PENTRU TINE

Gray Fowler, star al NFL, este urmărit de un hărțuitor, astfel că echipa sa angajează o agenție de pază și protecție, pentru ca Gray să fie mereu sub atenția unui bodyguard. Când Gray o întâlnește pe Dru Porter, agentul desemnat pentru paza lui, este de-a dreptul indignat. Cum l-ar putea proteja o femeie care avea doar jumătate din dimensiunea lui, deși foarte tânără și frumoasă?

Dar Dru este fost luptător în Marină, o trăgătoare de elită și posesoare de centură neagră. Și este foarte hotărâtă să descopere identitatea celui care îl urmărește pe Gray. Și, la fel de hotărâtă, să evite orice fel de atașament romantic între ea și acest jucător de fotbal cu trecut misterios. Dar, cu cât se apropie mai mult de identificarea urmăritorului, cu atât Gray și Dru se apropie tot mai mult unul de celălalt. Pe măsură ce pericolul crește, Dru și Gray își pot încredința inimile – și viața – unul altuia?

Capitolul 1

ÎN URMĂ CU CINCI ANI ȘI JUMĂTATE.

Vrei să fii soția mea?
Celia își ridică ochii spre Ty și-i surprinse privirea. Ochii lui albaștri, superbi, o învăluiau de parcă ea era cea mai atrăgătoare femeie de pe planetă.

— Poftim? Era nevoită să-i vorbească mai tare pentru a se face auzită în vacarmul cazinoului din Las Vegas.

— Vrei să fii soția mea?

— Ty Porter, nu-i amuzant.

— Cine a spus că glumesc?

— Eu. Eu spun asta.

Idila lor începuse de numai patru zile. Ce-i drept, fuseseră cele mai bune patru zile din viața Celinei. Datorită lui, trăise clipe de extaz. Noaptea se gândea numai la el, fixând cu privirea tavanul camerei de hotel, cu ochii rotunzi ca mingile de ping-pong, prea entuziasmată pentru a putea dormi.

— E rândul dumneavoastră, domnișoară.

Unul dintre dealerii cazinoului, care împărțea cărțile, a împins două zaruri în direcția Celinei cu bățul lui subțire, înclinat la capăt într-un unghi de nouăzeci de grade.

BECKY WADE

— Te simți norocoasă? întrebă Ty.

— Da.

Ty o plăcea tocmai pe ea, ceea ce o făcea să se simtă drept cea mai norocoasă față din Vegas. Norocul ce le-a surâs în ultimele două ore cu greu putea fi comparat cu sentimentele ei.

Celia a luat zarurile și le-a amestecat. Grupul de jucători strânși în jurul mesei și-a concentrat atenția asupra ei. Unii chiar o încurajau.

— Dacă arunci șapte, spuse Ty, propun să ne căsătorim.

— N-ai leac.

— Dacă arunci șapte, draga mea, voi considera că e un semn. Ne luăm în seara asta și vei rămâne cu mine toată viața.

El își puse toate jetoanele pe linia de Pass.

— Ty!

— Tocmai am cerut-o în căsătorie pe această tânără domnișoară, anunță el. Dacă dă șapte, o iau de nevastă.

Jucătorii au început să țiuie și să fluiere.

— Glumește, le zise Celia.

Entuziasmul lor îi înăbuși raționamentul. Câțiva jucători ridicară paharele. Alții au plusat la pariurile lor. Toți aprobă cu căldură planul lui Ty. Părea că decizia lor de a juca la zaruri un angajament pe viață nu era deloc una extravagantă în ochii turiștilor amețiți din Vegas.

Celia aruncă zarurile. Ele au alunecat în direcția opusă mesei alungite, au trecut de marginea ei și s-au oprit. Un 3 și un 4.

Șapte.

Toți au izbucnit în urale.

Celia stătea în mijlocul vacarmului. Imaginea zarurilor, unul de trei și unul de patru, se întipări în creierul ei.

Dealerii au dat jetoane tuturor jucătorilor.

— Tocmai mi-ai dublat câștigul, zise Ty tărăgănat. Mulțumesc frumos, doamnă Porter.

— Nu sunt doamna Porter, îl tachină ea. Nu voia să fie prea aspră cu el, nu tocmai când ideea că el dorea să o ia de nevastă era atât de măgulitoare.

— Ești hotărâtă să aștepti până după ceremonie?

El îi dădu un bacșiș dealerului și ceru o tavă pentru a-și strânge jetoanele.

Inima mea te caută

— Vii?

— Bineînțeles. N-ar fi vrut să-i spună, risca să fie patetică, dar l-ar fi urmat oriunde.

Și-au luat la revedere și s-au îndreptat spre casierie.

— Se pare că sunt nerăbdători să-și petreacă noaptea nunții! strigă unul dintre jucători în urma lor. Apoi hohotele de râs ale celor din jur îi învăluiră.

— În cinstea lunii de miere!

— Casă de piatră!

— Ei chiar cred – Celia se întoarce și făcu cu mâna celor care le făceau urări de bine – că noi avem de gând să ne căsătorim.

— Așa și trebuie! Exact asta vom face.

Odată ce și-au încasat banii, Celia și Ty și-au croit drum către coada de la stația de taxiuri din fața intrării principale. Aerul răcoros de decembrie și mirosul de eșapament îi învăluiră. Ty ținu jacheta Celinei în timp ce ea o îmbrăca tremurând, apoi își petrecu brațele în jurul ei ca să o încălzească mai bine. Stătea lipit de spatele ei în timp ce înaintau în rând.

Celia se uită la ceas. Era unu și jumătate. Orice alt oraș ar fi fost întunecat și adormit la ora asta. Însă aici, luminile te orbeau, jocurile mecanice vuiiau și oamenii forfoteau pe străzi. În fața lor stătea un cuplu mai în vârstă, amândoi purtând trening și borsete, iar în spatele lor erau niște tineri de vreo douăzeci de ani, îmbrăcați precum familia Kardashian.

Celia nu se simțise niciodată mai străină de viața ei obișnuită. Nici nu mai trăise vreodată un sentiment mai puternic de suprarrealism. Nici nu fusese mai fericită. Și toate astea, datorită lui.

Ty Porter, băiatul de care fusese îndrăgostită în liceu și pe care nu reușise să-l uite vreodată.

În copilărie și în adolescență, familia ei era nevoită să se mute o dată la câțiva ani dintr-un oraș într-altul din cauza slujbei tatălui său. Își amintea chiar și acum furia pe care o simți la vârsta de paisprezece ani când, în vara de dinaintea clasei a noua, fuseseră nevoiți să se mute din nou. Atunci se stabiliseră în Plano, Texas. Din cauza zonei în care locuiseră, a trebuit să urmeze cursurile liceului Plano East.

Se gândi că va avea să urască locul acela cât va trăi. Și chiar așa se

și întâmplă... până când Ty Porter ocupă locul de lângă ea la cursul de arte: Introducere în arta ceramicii.

Își amintea și acum ziua aia și felul cum arăta el: un adolescent de clasa a zecea, înalt, bine făcut, cu părul șaten și ochi albaștri șăgalnici. Arăta chiar bine. Dar și el o remarcase. Începu să-i spună glume pe sub mustața abia ivită. Îi ceru sfatul în legătură cu vasul lui de ceramică.

În numai două săptămâni, orice speranță și orice vis pe care le avusese vreodată cu privire la sexul opus se materializase într-o dragoste nebună devotată și de cursă lungă.

— Ți-e frig? El își strânse mai tare brațele în jurul ei.

— Deloc.

Ty își puse bărbia pe creștetul capului ei și mai înaintaseră câțiva pași.

Ty fusese incredibil de dulce cu ea în timpul anilor de liceu. Întotdeauna o făcuse să se simtă foarte drăguță, deși ea nu se considera deloc așa. Însă, oricât de mult și-ar fi dorit ea, prietenia lor nu mersese niciodată mai departe decât semnătura *Doamna Celia Porter* mângălită în caietele ei cu spirală. O, el ieșea la întâlniri mereu. Dar întotdeauna cu fete frumoase, îndrăznețe, de vârsta lui sau mai mari. Fete pe care Celia le invidiase cu fiecare strop de emoție adolescentină pe care o avea.

După absolvire, Ty s-a înrolat în Marină și s-a mutat în altă parte. Celia a suferit din cauza asta o vară întreagă.

Un an mai târziu, a absolvit și ea liceul și s-a mutat în Oregon la facultate. În urmă cu doi ani și jumătate, și-a luat diploma și s-a angajat ca bucătăreasă la restaurant.

Nu îl mai văzuse pe Ty de șapte ani și jumătate. Dar când Lacey, prietena ei din liceu, o sună și o informă că Ty avea să concureze la o cursă de călărit tauri în concursul național de rodeo din Las Vegas, rostirea numelui său o izbise precum un fulger. Trecerea timpului și distanța nu îi înăbușise sentimentele față de Ty Porter.

Celia o convinsese pe Lacey să se întâlnească cu ea în Vegas ca să petreacă weekendul împreună, ca între fete, și cumpără bilete la rodeo pentru amândouă.

Celiei și lui Ty le venise rândul să urce în taxi. O mașină opri în

Inima mea te caută

dreptul lor și un angajat al cazinoului le ținu portiera deschisă în timp ce ei urcară pe bancheta din spate.

Ty se întinse înspre șofer.

— Avem de gând să ne căsătorim –

— Nu! Celia izbucni în râs. *Nu* ne căsătorim.

— Te rog să ne recomanzi cea mai grozavă capelă de nunți din împrejurimi. Deloc clasic, înțelegi? Pur și simplu spiritul Vegasului – așa cum vezi în filme. Cunoști un loc ca ăsta?

Șoferul încuviință din cap, iar taxiul porni în trafic.

Mulțumit de sine, Ty se lăsă înapoi pe spate și își întinse brațul peste spătar.

Celia se întoarse să se uite la el.

— Nu ești zdravăn la cap.

— Asta așa-i, recunosc el, rânjind cu nerușinare.

— Nunta asta e o glumă.

— Pune-mă la încercare.

Genul ăsta de lucru – să împingi un pariu până la limită, să te ții de o provocare – nu era ceva neobișnuit pentru Ty, cel pe care îl cunoscuse în liceu.

— Chiar vrei să mergem cu mașina la o capelă de nunți din Las Vegas?

— Chiar vreau.

El îi ridică mâneca jachetei în sus și o sărută ușor pe braț.

— Ai dat șapte. Soarta ta e pecetluită.

Celia zâmbi, amețită de senzația plăcută, îmbătată de bucuria de a-l privi. Totuși, Ty era probabil destul de beat. Cât de mult băuse? Greu de spus. Ea fusese prea ocupată ca să îl admire și nu dăduse atenție acestui lucru. Cu excepția nebuniei legate de nuntă, el nu *părea* beat.

— Ești adorabilă, murmură el în brațul ei, apoi se lăsă în spate pe scaun.

Ei se uitară profund unul la celălalt.

Luminile de la hotelurile pe lângă care treceau se reflectau pe chipul lui. El avea un zâmbet care pur și simplu ar fi captivat orice fată. Ochii îi erau de o nuanță atât de albastră și de strălucitoare încât îi tăiau răsuflarea. Cu părul de culoarea nisipului, întotdeauna puțin

răvășit, tuns de cineva care știa exact ce efect avea tunsoarea asta asupra inimii.

În seara asta, el purta un tricou alb sub o jachetă uzată de culoare maro în stil sacou. Ty își îndesase partea din față a tricoului în blugi, în fața unei curele din piele care nu arăta multele cataramे de rodeo pe care ea știa că el le câștigase.

— Nu mă pot sătura de tine, spuse el.

Drept răspuns, ea încercă să pară obraznică și glumeață în loc să pară îndrăgostită.

— Nu pot, insistă el.

Celia avusese parte de câteva întâlniri plăcute în viața ei. Dar nu a cunoscut pe nimeni de care să-i placă atât de mult și care să îi spună asemenea lucruri.

— Mi-ai intrat la inimă, Celia. Nu văd cum aș putea trăi fără tine.

Își plecă fruntea.

— Râzi de mine? Nu ai pic de milă!

— Ba da, Ty. Am multă milă. Pur și simplu nu sunt convinsă că ești sincer.

El se apropie de ea și o sărută.

— Ai darul ăsta, șopti el, de a mă lovi drept în inimă.

Respirația ei sacadată se amestecă cu a lui.

— Și eu simt același lucru în ce te privește.

Parfumul lui, precum cel al pădurilor de pini din Texas, o învălui și îi încețoșă și mai mult rațiunea. În timpul anilor petrecuți în Texas, nu fusese deloc atras de locul acela, totuși – în mod irațional – îl adora pe Ty, al cărui accent era puternic texan, mirosea precum Texasul și purta ghete de cowboy din piele de aligator.

— Mă pierd cu totul în privirea ta, îi spuse el.

— Și eu sunt pierdută în ochii tăi.

Ty îi atinse ușor buza de jos cu degetul, apoi își plecă capul și începu să-i sărute degetele.

Celia ajunsese pe aeroportul din Vegas joia. Împreună cu Lacey, se duseseră să-l vadă pe Ty concurând în cursa de călărit tauri vineri. De îndată ce evenimentul se încheie, Lacey o trăsese după ea pe Celia, care era extrem de stânjenită și protesta vehement, spre ieșirea din spate a arenei. Acolo așteptară până când ieși Ty. Când îl zări, Lacey o

Inima mea te caută

împinse pe Celia drept în calea lui Ty. Aceasta fu surprinsă să constate că el încă își amintea de ea.

Era prea buimăcită pentru a-i putea spune prea multe în acele momente. Tocmai ce îl văzuse în plină glorie, călărind tauri îmbrăcat într-un costum de călărie din piele și cu o pălărie imensă. Unde mai pui că vechiul ei iubit arăta mult mai chipeș la douăzeci și cinci de ani decât la optsprezece.

În seara aceea, au ieșit să ia cina în patru. Ty adusese cu el un prieten. Spre marea ei uimire, Ty se arătă interesat de ea.

Și de atunci fuseseră de nedespărțit.

Lacey, ca orice persoană normală, se întorsese duminică seara la viața ei obișnuită, așa cum fusese planificat. Celia, de nebună ce era, l-a lăsat pe Ty să o ademenească să mai stea în Vegas câteva zile. Așa că plăti cu cardul la hotel pentru alte câteva nopți, lăsă avionul să plece fără ea spre casă și îl sună pe șeful ei de la restaurant să-i mai dea câteva zile de concediu, iar el îi mai îngădui să rămână trei zile. Ceea ce însemna că joia următoare trebuia să se întoarcă la muncă sau avea să-și piardă slujba.

Era marțea târziu – de fapt, miercurea dimineață. Timpul petrecut alături de Ty trecuse mult prea repede.

Taxiul se opri și Ty își scoase portofelul. Celia coborî pe trotuar. Un garduleț alb înconjura un complex care includea o clădire în formă de A în mijloc, un foisor și o caleașcă de zâne ruginită prinsă de un cal din metal. Șiruri de trandafiri albi din plastic cu panglică regală albastră decorau ușa din față a capelei, împodobeau gâtul calului și intrarea în foisor. Pe un afiș iluminat se putea citi *Cuibușorul iubirii. Capela de nunți preferată de toți, deschisă non-stop.*

Ty o luă de mână și o conduse pe cărăruia de gazon sintetic. Îi apărură gropiță în obraji, în timp ce îl privea.

— Șoferul taxiului știa ce spune. Chiar e grozavă.

— Extrem.

— Și perfectă.

— Ai putea spune asta.

— Ești perfectă. Pot să spun asta?

Celia roși și încuviință din cap.

Un clopoțel deasupra ușii de la intrare sună când ei trecură sub

bolta în formă de A. Era multă vopsea roz și mai mulți trandafiri artificiali. În fundal se auzea marșul nupțial.

O femeie de vreo o sută cincisprezece ani stătea în spatele tejghelei. Când ei se apropiară, ea își ridică privirea dintr-un număr al revistei *Cosmopolitan* și spuse cu voce inexpressivă:

— Bine ați venit la *Cuibușorul iubirii*, căminul reînnoirii jurămintelor la prețul de nouăzeci și nouă de dolari, unde toate visurile voastre romantice devin realitate.

— Asta sună promițător, spuse Ty.

— Numele meu este Doris, sunt ofițer al stării civile și zâna cea bună. Mă voi asigura că –

— Toate visurile noastre devin realitate? zâmbi Ty.

Celia își mușcă buza ca să nu chicotească. Faptul că veniseră aici se dovedise a fi amuzant până la urmă.

— Deci, spuse Doris, arătând înspre afișul din spatele ei care semăna destul de mult cu cel de la emisiunea *Prețul corect*, care dintre aceste dorințe vi le pot îndeplini în seara asta?

Ty părea să ia lucrurile cu mult calm.

— Ce aveți de oferit în materie de nuntă?

Doris arătă cu capul înspre partea din mijloc a afișului.

— Oferta specială de la *Cuibușorul iubirii*, stilul Elvis, varianta western și varianta de lux.

— Despre ce e vorba în varianta western?

— O ceremonie cu lumânări aprinse în capela noastră: „Nu te pune cu Texasul“ –

— Acum mai vii de-acasă.

— ... un buchet din cinci trandafiri galbeni pentru mireasă, o butonieră cu un trandafir galben pentru mire, tariful pastorului, două cântece country la alegere, o ramă drept suvenir și un CD cu opt fotografii. Toate la numai 149 de dolari și 99 de cenți.

— Îmi citești gândurile, Doris. Cum de-ai știut că asta este exact ceea ce îmi doresc?

Doris se uită la el, impasibilă. Celia știa că Doris nu avea să rămână imună în fața farmecului lui Ty pentru multă vreme și, drept dovadă, după câteva secunde, i se formară colțuri în jurul ochilor și lăsă să-i scape un răs sec.

Inima mea te caută

— Ești un șmecher arătos. Recunosc asta.

— Mulțumesc. Și tu arăți bine.

Ty puse două sute de dolari pe tejghea.

— Pachetul western, vă rog.

Celia își reveni din starea de euforie tocmai la timp pentru a lua banii de pe tejghea înainte ca Doris să-și miște brațul îmbătrânit.

— Ne scuzați o clipă! o rugă ea pe femeia mai în vârstă.

Doris încuviință din cap, iar Celia îl trase pe Ty în colțul încăperii.

— Bine, domnule Western. Te-ai dovedit foarte amuzant. Ah, îmi dau seama bine că te distrezi. Dar mergi prea departe. Nu vreau să-ți risipești banii.

— Să risipesc bani? O nuntă costă numai 149 de dolari și 99 de cenți, scumpa mea. N-ai auzit-o pe doamna? Asta include și o ramă drept suvenir.

Era mai înalt decât ea cu mai bine de un cap, așa că Celia a trebuit să se înalțe pe vârfuri și să-și lipească palmele de obrajii lui.

— Poți să fii serios măcar o clipă? Tu nu vrei de fapt să te însori cu mine aici, la *Cuibușorul iubirii*.

— Ba da, vreau.

— Nu, nu vrei!

— Ba da.

Ty îi luă mâinile în palmele sale și le cuibări la pieptul său. Privirea lui, serioasă acum, pătrunse până în străfundul speranțelor ei.

— Vreau. Vreau să mă însor cu tine, Celia. Chiar acum. Aici la *Cuibușorul iubirii*. Pe bune.

Ei i se risipi tot aerul din plămâni.

— Vrei să te măriți cu mine?

— O, Doamne, șopti ea.

— Vrei?

Da. El îi oferea șansa de a fi al ei pentru totdeauna. Emoția era prea puternică pentru a putea fi stăvilită. Prea dulce pentru a fi refuzată. Și totuși ea știa că ar trebui să-l refuze de dragul sănătății ei mintale. Toate întâlnirile lor romantice au însumat doar aceste ultime patru zile...

Gândurile ei se risipiră în albastrul ochilor lui.

Timpul se scurgea.

— Haide, o îndemnă el. Hai să facem ceva nebunesc de dragul iubirii.

Celia știa sigur că avea să-l iubească pentru totdeauna, că nu avea să iubească pe nimeni în felul în care îl iubea pe el.

— Vrei să fii soția mea, Celia?

— Ei bine... spuse ea, șovăitoare. La urma urmei, am scos un șapte.

Ty râse.

— Asta înseamnă „da“?

— Eu... înghiți ea.

— Da?

— Da.

El chiuu, apoi o strânse într-o îmbrățișare.

În următoarele douăzeci de minute, Ty se ocupă de hârtii și de formalitățile necesare. Celia stătea lângă el cu mâna încolăcită în jurul cotului său, zâmbind precum un dovleac de Halloween.

Chiar înainte de ceremonie, Celia se duse la toaletă și se privi în oglindă. Părul ei cărlionțat era de obicei o problemă pentru ea. De data aceasta, aerul deșertic îi devenise un aliat, iar părul îi arăta mai bine decât se aștepta. Își trecu degetele prin buclele mari, castanii, care îi ajungeau până la baza gâtului în niște șuvițe pe care numai cineva cu diplomă în frumusețe le putea aranja. Aplecându-se, ea se dădu cu luciu de buze cu aromă de piersică.

Mă mărit, se gândi ea. Femeia emotivă și îndrăzneată din oglindă nu semăna deloc cu ea. *Chiar acum. Mă mărit cu Ty Porter, în seara asta.*

Își aranjă faldurile rochiei argintii pe care o plătise cu cardul de credit, în acea după-amiază. Un amestec între o togă și o eșarfă, se lega în spatele gâtului ei și se revărsa peste trupul ei în jos, până la sandalele strălucitoare cu barete. La fel ca nopțile extra la hotel, rochia era ceva ce de fapt nu-și putea permite.

Câteva minute mai târziu, pășea alături de Ty pe culoarul capelei „Nu te pune cu Texasul.“ Lumina celor două candelabre din față iluminau slab locul, poate drept o binecuvântare. Niște chestii tipice de cowboy erau agățate pe pereți alături de portrete vechi de zeci de ani ale cântăreților de muzică country. Celia îi recunoscuse pe June